

Jurgita Versiackaite-Pedersen

Fra: Morten Dissing Sørensen [mortenius4@hotmail.com]
Sendt: 14. november 2015 20:23
Til: Nishandan Ganesalingam; Karina Vestergård Madsen; Tommy Petersen; Rune Dybvad; Klaus Mygind; Jonas Bjørn Jensen; Jan Andreasen; Henrik Svendsen; Henrik Nord; Borgmesteren for BUF
Cc: Morten Dissing Sørensen
Emne: Ang. situationen i BUF's institutioner

Opfølgingsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kære medlemmer af Børne- og Ungeudvalget.

Jeg hedder Morten Sørensen og er pædagog i en kommunal vuggestue i Vanløse. Jeg skriver til jer, fordi situationen i de kommunale institutioner ikke længere er acceptabel - hverken for børn eller personale!

Det jeg vil skrive i det følgende, er ikke nyt, nok hverken for jer eller for de ansatte i institutionerne. Rammerne, I forventer kommunens børn skal passes i, er efterhånden så uacceptable, at det næsten ikke længere er forsvarligt at aflevere sit barn i institution! Men lad mig komme med et eksempel fra den virkelige verden, denne uge i vuggestuen - men først, lige lidt baggrundsinformation:

Vi er en helt almindelig vuggestue, normeret til 60 børn, 15 pædagogiske personaler samt en pædagogisk leder. Vi er en del af en klynge, som desværre har døjet med millionunderskud siden klyngens første regnskab blev præsenteret, hvorfor vi er tvunget til at følge en handlingsplan for, hvordan økonomien kan bringes på ret kurs igen.

Dette er sådan set forståeligt nok fra mit synspunkt; et underskud skal selvfølgelig helst vendes til overskud indenfor en overskuelig fremtid, men der hvor kæden hopper af for mig er, når dette skal ske på grundlag af en bevilling til klyngen som er for lille ift. klyngens udgifter, samtidig med at vi både må kæmpe med "effektiviseringer", hvilket vi jo alle ved blot er et positivt ladet ord for besparelser! Den gennemsnitsløn-model I bruger til at beregne klyngernes/institutionernes bevilling er fuldstændig ude i hampen og kan på ingen måde forsvares, selvom både I, og også min kære formand i LFS, Britt Petersen, flittigt forsøger at berettiggende dens grundlag! Hvordan kan I forvente, at vi skal levere et stykke pædagogisk kvalitetsarbejde, når der ikke engang er penge nok til at dække vores lønudgifter?! I min institution starter vi regnskabsåret med et underskud på over 500.000 kroner, fordi vi er en institution med mange garvede pædagoger, som ligger på højeste løntrin - synes I, det lyder som et godt udgangspunkt for at skabe udvikling og trivsel for vores børn?

Nå, men som tidligere nævnt, vil jeg komme med et eksempel fra denne uge i vuggestuen:

Som alle andre ansatte i kommunen, har vi jo ret til ferie, og fordi vi er i BUF har vi ret til 7 uger i løbet af et år; 5 ugers ferie, 5 ferie-fridage og en uges plustid. Dette er vi selvfølgelig glade for, men ferie skal jo afholdes, og for at det skal hænge sammen i huset, har min leder besluttet, at der maksimalt er to ansatte af gangen der kan holde ferie, uden at huset falder fra hinanden. Dette er helt fint, hvis ikke det var fordi, det økonomiske grundlag var så tyndt, at der ikke er penge til vikarer, når uventede situationer opstår.

Nå, men jeg møder ind i vuggestuen klokken 6.45 mandag morgen, og da klokken runder 7 har jeg modtaget tre opkald fra kolleger der er syge; ikke noget alvorligt, bare almindelig sygdom forårsaget af daglig omgang med 60 børns bakterieflora. Derudover er der som nævnt ovenfor 2 væk på ferie, hvilket betyder at en tredjedel af personalet er væk mandag. På trods af manglen på penge til vikarer, ringer vi til dem vi har, men desværre er alle

forhindret i at komme på arbejde. Dette betyder, at der til 50+ børn er 10 voksne til at dække ind fra 7-17, hvilket i praksis betyder at der er to voksne på hver stue hele dagen...

Tirsdag er lidt bedre, da en af de tre ovennævnte vender tilbage, men derfor er der stadig 4 fraværende og ingen vikarer.

Onsdag skal jeg, som TR, min pædagogiske leder og vores AMR til heldagsmøde i klyngen, hvilket betyder at der igen mangler 3 i huset plus en af de sygemeldte - som ender med at være syg hele ugen. Igen er der cirka 2 voksne til hver 12 børn, som skal passes, stimuleres, skiftes, underholdes, makes, udvikles osv...

Torsdag kommer jeg på arbejde til nogle meget trætte kolleger, hvoraf en af dem var brudt grædende sammen, fordi situationen for alvor begyndte at tære på hende. Vi hjælper hinanden på tværs af stuerne som altid, men der mangler stadig 2 voksne og folk begynder efterhånden at hænge alvorligt i bremsen.

Fredag er det så fuldstændig storslemmt; 2 ansatte har for længst fået godkendt fridage, og derudover er der fortsat to sygemeldte - og tilfældet gør, at det er fra de samme to stuer, hvilket betyder at der på 2 ud af 5 stuer kun er 1(!) af de faste voksne tilstede til børnene; husk på, at det vuggestuebørn vi arbejder med, børn hvor forudsigelighed og tryk er alfa og omega!

Vi hjælper hinanden som altid og kommer igennem dagen - ligesom vi altid gør, dog med væsentligt mindre overskud og glæde end normalt...

Og at der hverken er energi eller overskud til ens egen familie og børn bagefter, må vi jo desværre bare leve med... heldigvis er ens egne børn jo ikke blevet budt de samme kummerlige forhold andre steder i kommunen...eller...

Hvis dette så bare var en enlig svale af sort uheld, så ville det sikkert kunne gå an...det er desværre bare ikke tilfældet!

Vi har i løbet af det sidste år haft 4 tilfælde af arbejdsrelateret stress i vuggestuen, fordi folk simpelthen ikke kan holde til de vilkår I, fra kommunens side, byder dem! 4 ud af 15 ansatte... den lader jeg lige stå et øjeblik...

Er dette så en enlig svale, en enkelt institution af svagelige ansatte? Desværre er der heller ingen opløftende fakta at hente her; ifølge FOA's fagblad for november, er mere end hver anden langtidssygemelding stress-relateret blandt pædagogisk personale i Københavns Kommune! Dette viser med al tydelighed, at bunden er nået, fjernet og erstattet af et stort dybt hul hvor det kun er et spørgsmål om tid før både børn og voksne knækker og falder i.

Det er jo samtidig et selvforstærkende problem; folk kan ikke udføre deres job optimalt, løber stærkere og lægger sig med stress -> så mangler der personale, men der er ingen penge til at hyre vikarer for -> resten af personalet må løbe hurtigere, og kan ikke udføre deres jobs optimalt -> de ligger sig med stress osv...

Lad mig være ærlig og gøre det klart, at min personlige holdning til politikere er, at det for langt de flestes tilfælde blot gælder om at blive genvalgt, og eventuelt få sig en post, så ens egen økonomi kan sikres, mere end det gælder om at gøre en forskel; jeg kan simpelthen ikke se, hvordan andet skulle være tilfældet, når man ser på de beslutninger der bliver taget fra kommunens, og regerings for så vidt, side... Hvorfor sætte initiativer i værk, hvis de ikke kan sikre genvalg ved næste valg? Så hellere vælge de hurtige, populistiske løsninger, som sikrer stemmer - og økonomisk sikkerhed for politikerne selv!

Jeg ved, at mit ene brev hverken vil gøre fra eller til, og at I i bund og grund kan være fløjtende ligeglade (medmindre I selv har børn selvfølgelig), men jeg kan ikke længere

lade situationen sidde overhørig og ikke lade jer vide, fra hestens egen mund, hvad det er I er med til at byde det pædagogiske personale i de kommunale institutioner.

Med venlig, omend lettere opgivende, hilsen

Morten G. D. Sørensen
Pædagog og tillidsmand

KØBENHAVNS KOMMUNE
Børne- og Ungdomsborgmesteren

Morten Dissing Sørensen
mortenius4@hotmail.com

03-12-2015

Sagsnr.
2015-0261285

Dokumentnr.
2015-0261285-4

Kære Morten Dissing Sørensen

Tak for din henvendelse til mig og resten af Børne- og Ungdomsudvalget.

Som jeg også har skrevet til dig tidligere, er jeg, som borgmester for området, meget optaget af, at vilkårene for de ansatte i vores institutioner er i orden. Jeg ved, at et godt arbejdsmiljø, er en vigtig forudsætning for, at personalet sikrer, at vores børn trives og udvikler sig i den tid, de er i institutionen.

For at følge trivselen blandt de ansatte bliver der hvert år gennemført en trivselsundersøgelse, ligesom vi følger udviklingen i sygefraværet tæt. Selvom der selvfølgelig er variation mellem hver institution, indikerer vores seneste trivselsundersøgelse, at der generelt er en god trivsel. Siden 2011 har der været et pænt fald i sygefraværet, hvilket siger mig, at vi er inde i en god udvikling, som vi skal sørge for fortsætter.

Når det er sagt, skal vi selvfølgelig også være parate med understøttelse til ledere og medarbejdere de steder, der oplever dårlig trivsel i kortere eller længere perioder. Jeg vil opfordre dig til at drøfte situationen i jeres institution med din leder, så I kan få fokus på trivsel og hvilke indsatser, der skal til hos jer.

Dine tidligere henvendelser har også handlet om jeres klynges dårlige økonomi, og du beskriver igen, at I fortsat kæmper med et økonomisk underskud. Det aktuelle serviceniveau er beregnet ud fra en række forskellige faktorer, som tilsammen gør det muligt for institutioner at levere den tilstrækkelige faglige kvalitet. Samtidig har vi selvforvaltning, og det er klart, at pædagoger med lang erfaring koster mere end en uerfaren pædagogmedhjælper, og det er i sidste ende ledelsens beslutning, hvordan personalesammensætningen skal se ud.

Rådhuset
1599 København V

Telefon
3366 2000

Telefax
3366 7038

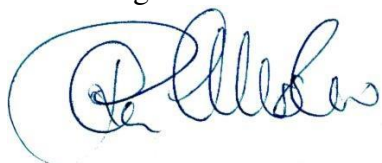
E-mail
borgmester@buf.kk.dk

EAN nummer
5798009386182

www.kk.dk

Jeg kan se, at I er i dialog med området om jeres økonomiske situation, og det er min forventning, at de kan hjælpe jer med en fornuftig løsning, så at I kan få en mere bæredygtig økonomi.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Pia Allerslev'. The signature is fluid and cursive, with a large initial 'P'.

Pia Allerslev